

da taber den den foederative Charakter, som vi tidligere have troet at finde i den kgl. Kundgjørelse af 28de Januar 1852; men derfor vil jeg ikke sige, at vi ikke skulde kunne gaae ind derpaa; thi det er ikke givet, at denne Charakter er en absolut nødvendig Forbring til en offentlig Retsstilstand, under hvilken noget Gavnligt skal kunne udvikle sig. Den Charakter, som Forsætningen vil faae, hvis det 3die Mindretals Forslag tages til følge, er en Forsatning, der er rodfæstet i Kronens Magt. Jeg er aldeles ikke blind for den Forskel, som ligger i de to forskellige Veie; men, naar Alt overveies, saa troer jeg, at det under de nu indtraadte Forhold kan forsvares at stemme for det 3die Mindretalsforslag, og jeg skal søge at afvise nogle af de Indvendinger, som ere fremsatte derimod idag, for saaledes ogsaa at retfærdiggjøre den Afstemning, som jeg selv vil tillade mig at afgive i denne Sag. Naar saaledes Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgfreds sagde, at det ikke var nogen legal Veie at tilveiebringe nogen Forsatning paa, eftersom vi vare i et konstitutionelt Land, saa maa dog derimod erindres, som han ogsaa selv anførte, at det kun er Kongeriget, der for Siebliffet har en konstitutionel Forsatning, og at i de øvrige Dele af Staten ere de konstitutionelle Friheder kun forjattede; men, saalange disse Forjættelser ikke ere gaaede i Dødfylde, er der ikke den bestemte Retsfærdighedsfordring til under konstitutionelle Former at deeltage i denne Art af Forhandlinger, og det lader sig vel ogsaa gjøre ad anden Veie at lægge Spire til en fremtidig betryggende Retsforsatning; men jeg tilstaaer, at jeg ønsker, at disse Spirer, naar man vil gaae denne Veie, ikke maae erholde en altfor bindende Charakter, at man ikke vil søge at udarbejde dem i den mindste Detail; jeg ønsker, at, naar man vil gaae ind paa et saadant Forsatningsdocument, udstedt af Kronen, at det da maa blive kort og simpelt og kun indeholde det Allernødvendigste for at føre Sagen frem; men, naar man vil søge at gennemføre dette paa denne Maade, saa vil jeg ogsaa troe, at der saaledes kan aabnes en Veie for en fremtidig Udvikling, der kan give en heldig Samvirken mellem de for-

skjellige Landsdele, naaget denne Forbindelse da visstnok ikke fra sin Begyndelse vil erholde den foederative Charakter, som man tidligere saa stærkt har fremhævet, og det derimod maa være forbeholdt Fremtiden at udvikle en gjensidig Velvillie, som ikke bør savnes mellem Landsdele, der ere forbundne under saadanne Forhold. Jeg troer derfor, at, naar man vil vise en virkelig Forsonlighed, ikke blot i Ord, men ogsaa gjøre den gjældende i Gjerning; da vil det være det Retteste at gaae ind paa det her omhandlede Forslag, efter at Regeringen har sluttet sig mere til dette end til noget andet, og, naar man vil gjøre det, saa forekommer det mig rettere, at man gjør det allerede nu ved anden Behandling, end at man opsætter det til 3die Behandling. Det er saa ofte blevet sagt under denne Sags hele Behandling her, at den og den Beslutning var det vel rigtigst at tage, men at det dog var rettest at udsette det til 3die Behandling. Naar vi i Realiteten ere enige i Noget, pleie vi altid at fatte vor Beslutning allerede ved 2den Behandling, og der lader sig vel ikke ganske afvise Overveieselsen af, hvilken Betydning der ligger i, at vi jo før jo hellere fatte en Beslutning i denne Sag, der fører os saa nær som muligt til Regeringen. Man har indvendt derimod, at Rigsdagens Anseelse vilde lide under et saadant Skridt; men Rigsdagens Anseelse vinder virkelig ikke ved, at vi ved 2den Behandling vedtage Noget, som vi have istænde at forandre til 3die Behandling; jeg troer virkelig, at den vinder Mere ved, at vi strax vedtage, hvad vi synes er det Hensigtsmæssigste. Rigsdagens Anseelse hviler meest paa de Resultater, der komme frem. Det er det, Folket vil see, og det er det, hvorved vor Forsatning med Rette har hævdet sin Anseelse, at man ikke kan paavise noget Resultat, der er vedtaget her paa Rigsdagen, og der har været skadeligt eller farebringende for Landet. Det er det, vi hidtil have haft at trøste os ved, naar man ellers er fremkommen med Anker imod Forsætningen; det er det bedste Skjold, vi have at fremstille imod disse Anker, og derfor troer jeg ogsaa, at vi her skulle søge saasnart som muligt at komme til et Resultat. Under de